

Besparingen voor de volkeren, vrijbrief voor de financiële wereld: bilan van de G20 (29.6.10)

Volgens ATTAC Vlaanderen is de G20 top in Toronto geëindigd op een fiasco zonder voorgaande. De leiders van de 20 rijkste en opkomende landen van de planeet hebben slechts één concreet engagement genomen: tegen 2013 moeten de publieke schulden met de helft verminderen. In de slotverklaring kan men andermaal lezen dat “ de structurele hervormingen in alle landen van de G20 dienen te worden verder gezet”, dat “ het protectionisme bestreden moet worden en de markten open moeten blijven”. Alle dogma’s die we de voorbije decennia ingelepeld kregen blijven intact. Twee jaar na het begin van de crisis gaan sommigen al over op “business as usual”. Aldus een persbericht van de andersglobalistische beweging.

Meer besparingen en meer neoliberalisme, honderden betogers aangehouden, meer dan één miljard dollar om de Top te organiseren, maar geen enkele maatregel om de financiële wereld de crisis te doen betalen: de G20 verlaat Toronto volledig gediscrediteerd.

Hoe de financiële markten de crisis doen betalen ?

Onder druk van de publieke opinie woedde sinds maanden het debat om te weten of alleen de banken dienden belast, ofwel alle financiële instellingen, of nog, zoals Attac en een breed samenwerkingsverband van de civiele samenleving het vraagt, alle financiële transacties.

In Toronto is het IMF-rapport dat de regeringen van de G20 in Pittsburgh besteld hadden, zelfs niet ter sprake gekomen. Het suggereerde nochtans op heel voorzichtige wijze twee soorten belastingen, de ene op het risico -actief van de banken, de andere op de winsten en vergoedingen van de financiële instellingen. Die belastingen zouden de financiële wereld niet gereguleerd hebben, maar zouden de staten tenminste nog toegelaten hebben een fractie te recupereren van de sommen die opgeslorpt werden door de redding van de banken.

Angela Merkel en Nicolas Sarkozy hadden beloofd dat een meer structurele maatregel, met name de taxatie van het geheel van de financiële transacties, op de G20 zou besproken worden. Deze Tobintaks op de speculatie moest toelaten het volume van de transacties in geruime mate te verminderen en middelen vrij te maken om o.a. de kloof tussen arm en rijk mondiaal te verminderen en de verdere opwarming van het klimaat tegen te gaan.

Het communiqué van Toronto « erkent dat er verschillende benaderingen mogelijk zijn. Sommige landen sturen aan op een financiële belasting. Andere houden er andere benaderingen op na »...

Maar in hun verklaringen na de G20, hebben Nicolas Sarkozy en Angela Merkel het niet langer over het belasten van de financiële transacties. Zij betreuren dat de G20 niet tot een bankentaks besloot, maar kondigen aan dat Europa die zal invoeren.

Zo blijft de verwarring tussen een bankentaks, waartoe de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk al beslist hebben en waarover de Europese Unie het al gehad heeft en de taxatie van de financiële verrichtingen die zij zouden promoten, bestaan.

Onmacht, verwarring en neoliberale besparingen voor de bevolking: het bilan van de G20 en in het bijzonder van Nicolas Sarkozy en Angela Merkel liegt er niet om. Zonder samenhangend antwoord van de machtigste regeringen van de wereld, kan de financiële, economische, sociale en ecologische crisis er slechts op verergeren.

Tot de burgers en sociale bewegingen in België, Europa en de wereld beslissen om zelf de zaken in handen te nemen.

De G8 komt samen in Nice in april 2011 en de G20 vergadert in Frankrijk in november 2011. Samen met andere sociale bewegingen en NGO's zal Attac alles in het werk stellen om druk te

blijven uitoefenen op de “onverantwoordelijke besluitvormers”.

.